

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Із засідання Правління

На засідання Правління, що відбулося останнього дня лютого, було винесено більше десяти питань.

З-поміж них — аналіз функціонування інтегрованої системи менеджменту за 2016 рік, цілі у сфері якості, екології, гігієни та безпеки праці на 2017 рік, виплата винагороди (т. зв. «13-ї зарплати») працівникам товариства за загальні підсумки роботи у минулому році, внесення змін до низки положень, а також привітання жінок зі святом 8 Березня.

Користувачі електронної пошти освіжили знання

Відділ управління персоналом організував семінар для працівників товариства, що посплугуються електронною поштою. Основний фокус заходу був направлений на змістовне наповнення листів, їх композиційну структуру та правила етикету в діловій кореспонденції.

Зокрема, за словами директора навчального центру "Profit" Ліни Твердоступової, листи не повинні бути ні занадто довгими, ні занадто короткими; звертання до адресатів обов'язкове: безособовість — ознака вашої неввічливості; використання корпоративної пошти для розв'язання особистих питань небажане, краще для цього посплугуватися окремою поштовою скринькою. На вхідні листи слід відповідати не пізніше як через два дні, а власні повідомлення по можливості не відправляти у п'ятницю по обіді.

Робота над прототипом триває

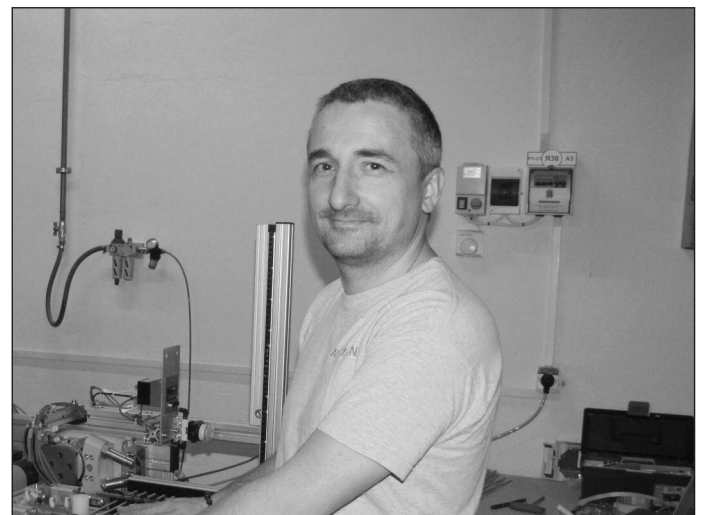
Днями в Малині знову побував Жан-Марі Буке, керівник напрямку інновацій для виробництва компонентів в бізнес-зоні Європа/Африка. За останні два з половиною роки (а саме стільки триває розробка прототипу напівавтоматичної машини для виготовлення електроізоляційної стрічки) він та його колега Соня Келер стали частими гостями на нашому підприємстві.

— У нашій бізнес-зоні виробництво електроізоляційної стрічки відбувається вручну, — розказав Жан-Марі. — Починаючи роботу над прототипом, ми не ставили собі за мету зробити процес цілком автоматичним, адже є такі чутливі речі, як заправка рейок, постійний контроль якості їх приклеювання тощо, за якими повинна стежити людина. Тому наша машина і працівник мають взаємодіяти в дуеті.

Машина, яку ми розробили, це прототип індустріальної версії, що в майбутньому буде встановлена на підприємствах ВАЙДМАНН в Україні, Туреччині та Хорватії. Одна з причин, чому ми робимо це в Малині — прагнення використати можливості ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» для виготовлення машини у сталевій рамі, яку ми зможемо тут же протестувати. На сьогодні значні роботи, що стосуються конструкції прототипу завершено, за останній рік ми чотири рази змінювали його конфігурацію, встановили засоби безпеки. Тепер переходимо до наступного етапу — тюнінгу, на це піде ще кілька місяців, залежно від того, якими будуть замовлення. Нам потрібно здійснити ще низку тестів, аби виявити можливі помилки і ліквідувати їх. Зокрема, важливий час переналаштування машини — він має бути приблизно таким же, як при ручному процесі виготовлення продукту. Керівник дільниці Сергій Канюка пла-

нує протестувати машину в реальних умовах для виконання стандартних замовлень.

Встановлення і презентація однієї й тієї ж машини на різних підприємствах ВАЙДМАНН мають свої особливості. Якщо, наприклад, цього тижня я інсталирую машину на ДП «ВМІК», а наступного — на китайському підприємстві, це буде відбуватися по-різному, через культурні відмінності, менталітет людей, локальні вимоги до безпеки та інші чинники. Однак у моїй роботі це найцікавіше. Я ціную, що ВАЙДМАНН дає мені таку можливість, — поділився Жан-Марі, котрий працює в компанії вже майже 20 років.

Працівники-ювіляри побували на мюзиклі Notre-Dame de Paris

Працівники, що нещодавно відзначили ювілейні дати своєї роботи в товаристві — для когось це була перша рубіжна дата — 5 років, а для когось і доволі солідна — 35, — отримали заслужені нагороди під час традиційного заходу у колі колег.

Голова правління Андрій Панченко, його заступник Андрій Костюченко та голова профкому Лариса Примаченко привітали двадцятьох шістьох ювілярів зі знаменними подіями їх трудової біографії, побажавши з кожним новим роком примножувати попередні здобутки. На додачу до додержаних напередодні премій кожен з них отримав приємні подарунки — квіти, грамоти та сувенірні плакети з медалями.

Того ж вечора — у день всіх закоханих — разом зі своїми другими половинками наші ювіляри побували на мюзиклі Notre-Dame de Paris за мотивами роману Віктора Гюго «Собор Паризької Богоматері», який відбувся в столичному Палаці «Україна».

У головних ролях виступили учасники відомих талант-шоу: Арсен Мірзоян (Квазімодо), Михайло Димов (Гренгуар), Ольга Жмурина (Есмеральда), Антон Копитін (Клод Фролло), Вікторія Васалатій (Флер де Ліс), Аркадій Войтюк (Феб де Шатопер) та Віктор Романченко (Клопен). І хоча артисти співали іноземною мовою, знайомий сюжет і захоплива атмосфера мюзиклу торкнулися серця кожного глядача.

Товариство посприяло у проведенні турніру

Наше підприємство надало благодійну допомогу для проведення традиційного турніру з міні-футболу «Пам'ять», котрий протягом 15 років проводиться для школярів міста і району і присвячений вшануванню учасників бойових дій на території інших держав. Організувала захід районна спілка ветеранів Афганської війни, а товариство виділило близько 10 тисяч гривень на придбання подарунків для юних спортсменів.

Для пенсіонерів фабрики співав Павло Дворський

Після новорічних свят пенсіонери товариства, що не працюють, отримали від рідного підприємства приємний подарунок — можливість побувати на концерті народного артиста України Павла Дворського та колективу «Родослав», що відбувся в Районному будинку культури. Улюблені пісні, яскраві костюми, театральні постановки і запальні танці зірвали шквал оплесків і вигуків «браво».

— Усі пенсіонери, які побували на концерті, лишилися задоволеними і дуже вдячні товариству за чергову порцію гарного настрою, — розповіла голова профкому Лариса Примаченко.

30 років тому на паперовій почали випускати електроізоляційний картон

У ніч із 26 на 27 грудня, 30 років тому, цех №6 виготовив свою першу партію електроізоляційного картону завтовшки 2 мм. Листи виймали практично вручну, і багато роботи чекало на колектив новоствореного виробничого підрозділу попереду, проте завдання, яке перед ними поставила Москва — а рішення про зведення цеху для виготовлення електроізоляційного картону марки «жорсткий» на базі Малинської паперової фабрики було ухвалено на рівні Ради Міністрів СРСР — картонороби вийшли до нового року.

Втім, серійне виробництво продукту розпочалося значно пізніше. Протягом року, починаючи з березня 1987 року, тривали пусконаладжувальні роботи під керівництвом шеф-монтажної організації з Німеччини. Були створені навчальні групи — нових працівників цеху вчили закордонні фахівці та спеціалісти, які проходили стажування на картоноробному підприємстві у Німеччині.

— На перших порах чимало людей сумнівалося в економічній доцільності виробництва картону і пов'язаних із цим інвестиціями, та далекоглядність тодішнього директора Ю.М. Приходька, котрий зумів довести столичному керівництву вигідність облаштування

Свинціцький, інженер-технолог Олександр Ковальчук, розмелювач Ростислав Маречик, налагоджувальник Віктор Дубровський, інженер-електрик Сергій Єнько, чергові електрики Сергій Шутенко і Валентин Багінський, спеціалісти КВПіА Анатолій Некрашевич і Олександр Федоренко.

Справжньою кузницею кадрів став цех для багатьох інших працівників фабрики: тривалий час тут працювали директор Виробничого центру Сергій Головатчик, котрий був керівником цеху протягом 10 років, головний енергетик нашого підприємства Сергій Лук'яненко, головний технолог Ліана Малікова, начальник метрологічної служби Василь Вовк, начальник виробничого відділу ДП «ВМІК» Віталій Долока та ін.

— У час, коли розглядали можливість започаткування виробництва «жорсткого» картону в Малині, на теренах союзу діяло лише одне картоноробне підприємство — у Серпухові, котре, виготовляло «м'який» картон — преса, що давав можливість випускати «жорсткий», воно не мало, — розповів Віталій Іванович. — А щоби здійснити монтаж преса на нашому підприємстві, довелося залучити 100-тонний кран і лише потім, коли його було встановлено, будувати дах.

Відтоді у цеху відбулося чимало змін — за 30 років він пережив не одну модернізацію і перетворився на зрілий підрозділ, котрий спроможний виготовляти прибутковий і високоякісний продукт — різні марки електроізоляційного картону, що повністю відповідають вимогам державних і міжнародних стандартів. У різний час його очолювали Василь Єнько, Володимир Дегтярук, Любов Дідківська, Сергій Головатчик. Всі вони внесли свою лепту у розвій цеху. Віднедавна за роботу підрозділу відповідає Богдан Надоненко. Сподіваємося, новий керівник і нинішній колектив цеху додадуть ще багато яскравих сторінок до життєпису нашого товариства і примножать здобутки попередніх поколінь картоноробів.

На знімках: зліва — колектив цеху на початку 2000-х, справа — начальник цеху Б.П. Надоненко із старшим машиністом В.І. Мельниченком та інженером-технологом О.А. Ковальчуком.

цього виробництва саме у Малині, зіграла на руку нашому підприємству у непростих 1990-х. Саме завдяки цьому продукту фабрика трималася на плаву, — вважає інженер-технолог цеху Олександр Ковальчук. — У той час підприємство, окрім основного продукту — електроізоляційного картону, — виробляло і такі специфічні види, як картон для виробництва меблів і взуття. А серед тодішніх замовників, скажімо, було три оперні театри.

Ідейним натхненником і куратором проекту зі зведення нового цеху був головний інженер Володимир Солдатенко, а втілення у життя цього задуму стало справою честі для першого начальника цеху Василя Єнька, котрий ще у 1984-1985 роках почав збирати команду однодумців, які навесні 1985 року поїхали освоювати виробництво нового продукту до Німеччини. Один із шести членів цієї групи — Віталій Мельниченко, що і по сьогодні працює старшим машиністом у картоноробному цеху. Практично від початку пліч-о-пліч із ним трудяться пресувальники Петро Гуменюк, Олексій Крестельський, Сергій Тетера, машиністи Станіслав Сивко і Володимир

Віднедавна у відділі адміністрування замовлень та планування

ресурсів на посаді адміністратора замовлень працює Тетяна Ковальчук. Тетяна Олександрівна — представниця відомої серед паперовиків династії Єньків: її мама, Ірина Миколаївна, трудиться у відділі управління персоналом, батько, Олександр Євгенович

Будьмо знайомі!

— в електроцеху, дідусь по татові, Євген Васильович, теж працював у електроцеху, а бабуся, Таміла Іванівна — у табельному бюро.

Тетяна закінчила факультет маркетингу Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана за спеціальністю «Маркетинг». Свою трудову біографію розпочала ще у студентські роки.

— З 3-го по 4-й курс працювала касиром у «Макдональдсі», — розказала вона, — потрібно було протягом восьми годин знаходитися на ногах, не торкатися волосся чи обличчя, слідкувати за своїми рухами і зовнішнім виглядом. Після такого досвіду ще більше цінуєш те, що маєш звичайну офісну роботу з достойними умовами праці.

Згодом Тетяна набралася досвіду у «Правекс-Банку» та ДП «Лакталіс Україна». Останнє — виробник відомих марок молочних продуктів, там вона з 2008 до 2014 року була адміністративним секретарем. Щоранку їздила на роботу з Малина, витрачаючи на дорогу кілька годин. Для жінки, яка має маленьку дитину, це було непросто.

— У той час мені дуже допомагали чоловік і мама, — поділилася колега, — адже дорога забирала дуже багато часу, який, втім, я використовувала з користю — вишивала.

Окрім цього захоплення, Тетяна має й інші: вирощує квіти, шие одяг — собі, мамі подругам, навіть курси із крою та шиття закінчила, а ще вона плете і смачно готує. Втім найбільше захоплення жінки — це сім'я, чоловік Євген і двоє синочків, Олександр і Максимко, котрому всього 2,5 роки. Саме після декретної відпустки по догляду за ним Тетяна і прийшла працювати на наше підприємство:

— Робота мені подобається, на перших порах було дуже багато нової інформації, та завдяки допомозі колег — директора ДУЛП Олександра Швидуна і керівника відділу Олени Ігнатенко — складні завдання стають простішими.

Сметаніна народилася у смт Чоповичі, однак у ранньому дитинстві її родина переїхала на північ Росії, до м. Сиктивкар, де дівчина закінчила школу, а згодом і Академію державної служби управління. Перше знайомство Ніни Олександрівни із целюлозно-паперовою промисловістю припало на студентські роки, коли вона працювала методистом у сиктивкарському філіалі Санкт-петербурзької лісотехнічної академії на факультеті хімічної переробки деревини.

У 2002 році батьки Ніни вирішили повернутися на Батьківщину, того ж року вона отримала диплом і теж поїхала в Україну. Відтоді працювала у царині продажів в різних столичних компаніях. На останній роботі, в компанії відомого дизайнера Андре Тана, займалася продажем корпоративного одягу.

Про вакансію на нашому підприємстві Ніна дізналася випадково, з газетного оголошення, і про рішення змінити метушливу столицю на спокійний Малин не шкодує, адже робота дійсно цікава. Зараз вона вивчає ринок споживачів та знайомиться з роботою виробничих підрозділів товариства:

— Коли вперше побачила папероробні машини, мені здалося, ніби знаходжуся на підводному човні — із безліччю сходів, по яких, ніби матроси, швидко бігають люди, — поділилася враженнями нова колега. І хоч працює Ніна Олександрівна лише кілька тижнів, вона вже встигла побувати у першому відрядженні в потенційного споживача нового для товариства продукту, адже саме нові продукти — зона її відповідальності.

Своє дозвілля Ніна Олександрівна проводить активно — на вихідні, як правило, їздить до київських друзів, разом з якими відвідує виставки, ресторани, театри, а також професійні заходи, як-то «Маркетинг-кафе» від МІМ-Київ. Любить читати та займається самоосвітою, зокрема закінчила курси швидкочитання, «Майстерню голосу» Андрія Бурлуцького (котрий, до речі озвучував Шерлока Холмса у третьому сезоні однойменного серіалу), а навесні планує освоювати новий рівень англійської на мовних курсах.

Профорієнтаційна екскурсія

Два дні поспіль школярі ЗОШ №4, учні 7-Б і 8-А класів, відвідували товариство, аби ознайомитися з процесом виробництва картону і паперу у рамках профорієнтаційного тижня.

Завдяки інспектору з кадрів Ірині Єнько, начальникам зміни цеху №6 Наталії Васильчук та Сергію Васильчуку, технологу цеху №5 Дмитру Заїці і старшому машиністу крепувальних машин Максиму Гречанику вони не лише побачили, а й почули чимало цікавої інформації про виробничі процеси. Певно, цікавої настільки, що деякі юні відвідувачі готові були хоч зараз лишити своє резюме у відділі управління персоналом. Отож профорієнтаційна екскурсія відбулася не даремно.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф.163.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.

Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилення на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».